

Sygnatura akt VII U 1946/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 22 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

Protokolant:st. sek. sąd. M. J.

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 roku w Poznaniu

przy udziale zainteresowanego M. K.

odwołania E. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P.

z dnia 7 maja 2013 roku Nr (...)

w sprawie E. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w P.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od odwołującej na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 60 złotych (słownie : sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 7 maja 2013 r. (znak: OU290300/D/2013-002051/0010) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6, art. 9 ust. 1 i 1a, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4, art. 14 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 8, art. 18a ust. 1 i 2, art. 23 ust. 1 i art. 83 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) oraz art. 66 ust. 1 pkt 1c, art. 81 ust. 2 i art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2008 r., nr 164, poz. 1027 ze zm.), stwierdził, iż E. O. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej:

1. podlega od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. i od 1 czerwca 2010 r. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej;
2. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 10 maja 2012 r.;
3. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. i od 1 czerwca 2010 r. do 9 maja 2012 r.;

4. podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe (kolumna 2) i na ubezpieczenie zdrowotne (kolumna 3) wynoszą:

VII 2009 333, (...),57

VI- (...), (...),46

I-XII 2011 2015, (...),31

I- (...), (...),31

I- (...), (...),13.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż E. O. była zgłoszona jako płatnik składek oraz jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność w okresach od 1 września 2007 r. do 27 lipca 2009 r. oraz od 19 maja 2010 r. do 30 kwietnia 2012 r. wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, natomiast od 1 maja 2012 r. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego, dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Jednocześnie, E. O. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownik w okresach od 2 kwietnia 2007 r. do 30 czerwca 2009 r. oraz od 17 sierpnia 2009 r. do 31 maja 2010 r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto, E. O. została również zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownik w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 30 marca 2012 r. w wymiarze czasu pracy $\frac{1}{4}$. Podstawy wymiaru składek zaewidencjonowane w systemie informatycznym ZUS wyniosły: 04-12/2009 r. – 319,00 zł, 01-12/2010 r. – 329,25 zł., 01-12/2011 r. – 346,50 zł, 01-03/2012 r. – 375,00 zł. ZUS podał, że co prawda z zawartej przez E. O. umowy wynika, iż była ona zatrudniona na $\frac{1}{4}$ etatu za najniższym wynagrodzeniem, ale nie jest to zgodne z kwotami faktycznie deklarowanymi jako otrzymany ze stosunku pracy przychód. W toku postępowania nie przedstawiono także żadnych dowodów świadczących, iż faktycznie wypłacone wynagrodzenie było wyższe – równe minimalnemu wynagrodzeniu.

E. O., zachowując przepisany termin i tryb, działając przez pełnomocnika, odwołała się od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości i zarzucając jej naruszenie art. 7 i 77 § 1 k.p.a. Odwołująca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy ZUS do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik odwołującej podał, że postępowanie wyjaśniające prowadzone przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie może być uznane za pełne – ZUS zamiast przeprowadzić postępowanie dowodowe oparł swe ustalenia wyłącznie na danych wynikających z systemu informatycznego ZUS. Organ rentowy powinien przesłuchać jako świadka płatnika składek – M. K., mógł także zażądać od płatnika składek list płac i innych dokumentów niezbędnych do wyjaśnienia sprawy. Ponadto, za błędne należy uznać stanowisko organu rentowego w zakresie oceny dowodów zgromadzonych w sprawie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, podtrzymując dotychczasową argumentację.

Postanowieniem z dnia 4 października 2013 r. Sąd na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. z urzędu wezwał do udziału w postępowaniu w charakterze zainteresowanego M. K..

Zainteresowany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca E. O. od dnia 1 września 2007 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu w okresach od 1 września 2007 r. do 27 lipca 2009 r. oraz od 19 maja 2010 r. do 30 kwietnia 2012 r. była zgłoszona do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, a od dnia 1 maja 2012 r. zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń

społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego, dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. W okresie od 28 lipca 2009 r. do 18 maja 2010 r. wykonywanie działalności gospodarczej przez odwołującą było zawieszane.

Jednocześnie, w okresach od 2 kwietnia 2007 r. do 30 czerwca 2009 r. oraz od 17 sierpnia 2009 r. do 31 maja 2010 r. odwołująca była zatrudniona na podstawie stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy i za wynagrodzeniem nie niższym od minimalnego i z tego tytułu zgłoszono ją do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownika.

W okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 31 marca 2012 r. odwołująca była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie Biuro (...) w C. w wymiarze 1/4 etatu na stanowisku księgowej. Do jej obowiązków należało księgowanie dokumentów zakupowych, sprzedażowych, współpraca przy tworzeniu sprawozdań finansowych. Odwołująca była jedyną osobą zatrudnianą przez płatnika składek w powyższym okresie.

Z tytułu zatrudnienia w Biurze (...) odwołująca w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 31 marca 2012 r. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (bezsporne).

W umowie o pracę z dnia 31 marca 2009 r. określono, że z tytułu pracy w Biurze (...) odwołującej przysługuje wynagrodzenie w wysokości „minimalnego ustawowego” wynagrodzenia za pracę. W rzeczywistości, odwołująca w spornym okresie nie otrzymywała wynagrodzenia minimalnego, a jego część, proporcjonalną do wymiaru czasu pracy (1/4 x minimalne wynagrodzenie za pracę za dany rok). I tak, z tytułu zatrudnienia w firmie (...) odwołująca otrzymała:

- za miesiące kwiecień-grudzień 2009 r. – po 319,00 zł brutto za każdy miesiąc (łącznie 2871,00 zł brutto),
- za miesiące styczeń-grudzień 2010 r. – po 329,25 zł brutto za każdy miesiąc (łącznie 3951,00 zł brutto),
- za miesiące styczeń-grudzień 2011 r. – po 346,50 zł brutto za każdy miesiąc (łącznie 4158,00 zł brutto),
- za miesiące styczeń-marzec 2012 r. – po 375,00 zł brutto za każdy miesiąc (łącznie 1125,00 zł brutto).

Wynagrodzenie powyższe odwołująca otrzymywała co miesiąc w gotówce, nie kwitowała jednak jego odbioru na liście płac.

Z tytułu zatrudnienia w w/w okresie w firmie (...) płatnik składek – M. K. – zgłosił odwołującą do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 30 marca 2012 r. Jako podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne płatnik składek wskazał: w miesiącu lipcu 2009 r. kwotę 319,00 zł, w miesiącach czerwiec-grudzień 2010 r. kwoty po 329,25 zł, w miesiącach styczeń-grudzień kwoty po 346,50 zł, natomiast w miesiącach styczeń-marzec 2012 r. kwoty po 375,00 zł.

Z uwagi na przychód osiągnięty przez odwołującą z tytułu zatrudnienia w firmie (...), płatnik składek sporządził informacje o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-11 za lata 2009-2012, w których wskazał, że wysokość przychodu odwołującej w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r. z tytułu zatrudnienia w jego firmie wyniosła 2871,00 zł, w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. wyniosła 3951,00 zł, w 2011 r. wyniosła 4158,00 zł, a w 2012 r. wyniosła 1125,00 zł.

W okresach od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. oraz od 1 czerwca 2010 r. odwołująca podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Od dnia 10 maja 2012 r. odwołująca podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej (bezsporne).

Odwołująca nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. i od 1 czerwca 2010 r. do 9 maja 2012 r. (bezsporne).

Podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe (kolumna 2) i na ubezpieczenie zdrowotne (kolumna 3) odwołującej wynoszą:

VII 2009 333,41 zł 2491,57 zł,

VI-XII 2010 1887,60 zł 2592,46 zł,

I-XII 2011 2015,40 zł 2704,31 zł,

I-XII 2012 2115,60 zł 2828,31 zł,

I-IV 2013 2227,80 zł 2908,13 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy (k. 36-75),
- dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS I/O P. (nr (...) - (...)),
- zeznań odwołującej E. O. (k. 28-29, 110),
- zeznań zainteresowanego M. K. (k. 29-30, 110-111).

Sąd uznał za w pełni wiarygodne i przydatne dla potrzeb niniejszego postępowania dokumenty urzędowe zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego, albowiem zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione w ramach przysługujących im kompetencji i w przewidzianej prawem formie (art. 244 § 1 k.p.c.). Nadto ich treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, a zatem i Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu. Natomiast dokumenty prywatne korzystały jedynie z domniemania autentyczności oraz domniemania, iż zawarte w nich oświadczenia złożyła osoba, która je podpisała (art. 245 k.p.c.).

Odwołująca E. O. zeznała, że była zatrudniona w firmie (...) od 1 kwietnia 2009 r. do 31 marca 2012 r. w wymiarze ¼ etatu na stanowisku księgowej, przy czym za swą pracę otrzymywała wynagrodzenie minimalne – w spornych okresach otrzymywała ok. 1000 zł miesięcznie. Wynagrodzenie było wypłacane gotówką (do ręki), odwołująca podała, że nie przypomina sobie, aby podpisywała jakieś listy płac czy pokwitowania. Odwołująca w swych zeznaniach opisała także, na czym polegała jej praca w firmie (...), oraz że jej PIT-y za lata 2009 i 2010 z tytułu przychodów uzyskanych w tej firmie rozliczała inna osoba. Po raz pierwszy PIT z tytułu stosunku pracy w firmie (...) odwołująca samodzielnie rozliczała dopiero w 2012 r. (za 2011 r.) i wtedy zauważyła, że przychody określone w PIT-11 są niższe niż rzeczywiście przez nią otrzymane. W związku z tym odwołująca rozwiązała stosunek pracy z M. K. i zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. O zaniżeniu przychodu w rozliczeniu podatkowym odwołująca nie zawiadomiła Urzędu Skarbowego.

Powyższym zeznaniom odwołującej Sąd nie dał wiary w części, w której stwierdziła ona, że wynagrodzenie przez nią otrzymywane w spornych miesiącach było równe wynagrodzeniu minimalnemu za pracę. W omawianym zakresie zeznania odwołującej nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonej w sprawie dokumentacji (dokumenty PIT-11 i dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego), z której jednoznacznie wynika, że przychód odwołującej z tytułu zatrudnienia w firmie (...) w spornych miesiącach był niższy. Podkreślenia jednocześnie wymaga, że odwołująca nie przedłożyła żadnej dokumentacji, która potwierdzałaby jej zeznania w omawianym zakresie. Podobnie, sprzeczne z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego wydaje się, aby odwołująca przez trzy lata nie zorientowała się, iż jej składki na ubezpieczenia społeczne są opłacane w wysokości niższej niż powinny. Z uwagi na powyższe, Sąd nie dał ponadto wiary zeznaniom odwołującej, iż przyczyną rozwiązania przez nią stosunku pracy z zainteresowanym był fakt zaniżania przez niego w PIT-11 jej przychodu ze stosunku pracy.

W pozostałym zakresie, tj. w zakresie w jakim odwołująca potwierdziła, że pracowała u odwołującego w spornym okresie w wymiarze 1/4 etatu jako księgową oraz co do tego, jakie czynności wykonywała, Sąd zeznaniom odwołującej dał wiarę, gdyż były one spójne i logiczne, znajdowały potwierdzenie w zebranej dokumentacji i zeznaniach zainteresowanego, a pozwany organ rentowy ich nie kwestionował.

Zainteresowany M. K. w zeznaniach swych potwierdził, że zatrudniał odwołującą w spornym okresie na stanowisku księgowej w wymiarze 1/4 etatu, przy czym wynagrodzenie miesięczne, które otrzymywała, wynosiło 1/4 wynagrodzenia minimalnego – proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. Odwołująca otrzymywała wynagrodzenie w gotówce, przez przeoczenie nie podpisywała jednak list płac – miała je podpisać w przyszłości. Składki za odwołującą zostały odprowadzone od minimalnego wynagrodzenia ustalonego proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. W spornym okresie w firmie zainteresowanego zatrudniona była tylko odwołująca. Zainteresowany wskazał, że logiczne dla niego było, iż wynagrodzenie odwołującej będzie proporcjonalne do wynagrodzenia minimalnego, tym bardziej, że w umowie o pracę wysokość wynagrodzenia nie była określona kwotowo. Odwołująca nigdy nie podnosiła, że podany w PIT-ach przychód jest zaniżony. Zainteresowany zeznał, że nie zna przyczyn rozwiązania stosunku pracy przez odwołującą.

Powyższym zeznaniom zainteresowanego M. K. Sąd dał wiarę, albowiem są one spójne i logiczne oraz częściowo znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji i zeznaniach odwołującej. Podkreślenia wymaga, iż odwołująca w żaden sposób nie podważyła tej części zeznań zainteresowanego, w których podał on, że otrzymywała ona wynagrodzenie w wysokości 1/4 wynagrodzenia minimalnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. O. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są:

1) pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów,

(...)

5) osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy, za pracownika uważa się zasadniczo osobę, która pozostaje w stosunku pracy.

Stosownie do art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

W myśl art. 9 ust. 1 ustawy, osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 18a, 20 i 21, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Zgodnie z art. 9 ust. 1a ustawy, ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a (tj. od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę), podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

Stosownie do art. 11 ust. 2 ustawy systemowej, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10.

Stosownie do art. 12 ust. 1 w/w ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W myśl art. 13 pkt 4 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność podlegają w okresach od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy, objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4 (art. 14 ust. 1a).

Stosownie do art. 14 ust. 2 ustawy, ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w art. 14 ust. 1, ustają:

- 1) od dnia wskazanego we wniosku o wyłączenie z tych ubezpieczeń, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został złożony;
- 2) od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a;
- 3) od dnia ustania tytułu podlegania tym ubezpieczeniom.

W myśl art. 18 ust. 8. (w brzmieniu mającym zastosowanie do dnia 31 grudnia 1998 r.), podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10. Składka w nowej wysokości obowiązuje od trzeciego miesiąca następnego kwartału.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3 (art. 20 ust. 1 ustawy).

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, iż odwołująca od dnia 1 września 2007 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą (w okresie od 28 lipca 2009 r. do 18 maja 2010 r. wykonywanie tej działalności było jednak zawieszona) oraz że w spornych okresach od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. oraz od 1 czerwca 2010 r. do 31 marca 2012 r. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...), w której to firmie pracowała od 1 kwietnia 2009 r. do 31 marca 2012 r. Jednocześnie, poza sporem leżało także

to, że odwołująca w okresach od 2 kwietnia 2007 r. do 30 czerwca 2009 r. oraz od 17 sierpnia 2009 r. do 31 maja 2010 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem nie niższym niż minimalne wynagrodzenie za pracę u innych pracodawców.

Z zestawienia powyższych okresów wynika, że odwołująca od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. oraz od 1 czerwca 2010 r. do 31 marca 2012 r. jednocześnie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą i była zatrudniona w firmie (...). Z uwagi na to, że z tytułu zatrudnienia w firmie (...) odwołująca w w/w okresach podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, rozważyć należało, czy podlegała wówczas także obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. W tym zakresie sporne między stronami było, czy wynagrodzenie odwołującej uzyskiwane przez nią za poszczególne sporne miesiące (lipiec 2009 r., czerwiec 2010 r. – marzec 2012 r.) w firmie (...) było niższe od minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w tych miesiącach. Podkreślenia przy tym wymaga, że minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło: w 2009 r. – 1276 zł, w 2010 r. – 1317 zł, w 2011 r. – 1386 zł, a w 2012 r. – 1500 zł (zob. obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę z dnia 24 lipca 2008 r. i z dnia 24 lipca 2009 r., rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę z dnia 5 października 2010 r. i z dnia 13 września 2011 r.).

Z całokształtu przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, iż odwołująca w żaden sposób nie podważyła ustaleń organu rentowego (poczynionych w oparciu o dane zawarte w jego systemie informatycznym), że jej wynagrodzenie miesięczne w spornych okresach było niższe od minimalnego wynagrodzenia za pracę i że z tego względu podlegała ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzonej działalności pozarolniczej w tych okresach – w szczególności, odwołująca nie wykazała okoliczności przeciwnej, tj. że jej wynagrodzenie było równe co najmniej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne potwierdzają stanowisko ZUS i przekonują, że wynagrodzenie odwołującej w spornych miesiącach wynosiło jedynie 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę, proporcjonalnie do wymiaru czasu jej pracy (1/4 etatu). Wskazują na to w szczególności sporządzone przez płatnika składek dokumenty PIT-11 za lata 2009-2012, w których podane kwoty przychodu osiągniętego przez odwołującą z tytułu zatrudnienia w firmie (...) w tych latach stanowią równowartość 9-, 12- lub 3-krotności (w zależności od liczby przepracowanych miesięcy w roku) kwoty równej 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego w tych latach. Podane w powyższych dokumentach łączne kwoty przychodu potwierdzają dane zgromadzone w systemie informatycznym ZUS, z których wynika, że płatnik składek w miesiącu lipcu 2009 r. zadeklarował jako podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne kwotę 319,00 zł (a więc 1/4 kwoty minimalnego wynagrodzenia za 2009 r.), w miesiącach czerwiec-grudzień 2010 r. kwoty po 329,25 zł (a więc 1/4 kwoty minimalnego wynagrodzenia w 2010 r.), w miesiącach styczeń-grudzień 2011 r. kwoty po 346,50 zł (a więc 1/4 kwoty minimalnego wynagrodzenia za 2011 r.) oraz w miesiącach styczeń-marzec 2012 r. kwoty po 375,00 zł (a więc 1/4 kwoty minimalnego wynagrodzenia za 2012 r.). Jednocześnie, przesłuchany w sprawie w charakterze zainteresowanego płatnik składek M. K. potwierdził, że odwołująca w okresie zatrudnienia w jego firmie otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę – proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

W świetle wyżej przedstawionych okoliczności, dla ustalenia, jakie w rzeczywistości wynagrodzenie było wypłacane odwołującej, nie mogła mieć decydującego znaczenia treść umowy o pracę zawartej przez nią z M. K. w dniu 31 marca 2009 r., w której określono, że przysługuje jej „minimalne ustawowe” wynagrodzenie. Treść powyższej umowy nie przesądza, że odwołująca w rzeczywistości za każdy sporny miesiąc pracy otrzymała wynagrodzenie równe wynagrodzeniu minimalnemu, co w świetle w/w dowodów wydaje się wątpliwe. Zauważyć przy tym należy, że sama odwołująca w swych zeznaniach nie potrafiła dokładnie określić, w jakiej wysokości wynagrodzenie otrzymywała – stwierdzenie, że było to około 1000 zł nie oznacza wcale, że było to wynagrodzenie równe minimalnemu w poszczególnych latach.

Pełnomocnik odwołującej w odwołaniu od zaskarżonej decyzji zarzucał pozwanemu organowi rentowemu, iż wydał decyzję pomimo nie przesłuchania płatnika składek M. K. oraz bez uzyskania od niego listy płac i innych niezbędnych dokumentów. Wobec tego, w toku postępowania sądowego Sąd przeprowadził dowód z zeznań zainteresowanego,

który jednak wyraźnie wskazał, że odwołująca otrzymywała wynagrodzenie niższe od minimalnego. Podobnie, Sąd przeprowadził dowód z list płac odwołującej z okresu zatrudnienia w firmie (...), z których także wynika, że wynagrodzenie odwołującej w spornych miesiącach było niższe od minimalnego wynagrodzenia za pracę. Co prawda odwołująca nie podpisała w/w list płac, nie oznacza to jednak, że pobierała wynagrodzenie wyższe niż w nich określone. W ocenie Sądu, niezasadne są zarzuty pełnomocnika odwołującej odnośnie wiarygodności przedstawionych list płac – w szczególności brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że listy te zostały sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania (błędy lub braki w zapisach świadczą raczej, iż listy te były sporządzane na bieżąco w przeszłości). Niezależnie od tego, nawet jeśli uznać, że przedstawione w sprawie listy płac są niewiarygodne, nie podważa to stanowiska organu rentowego, które jest uzasadnione także w świetle innych dokumentów oraz zeznań zainteresowanego (na marginesie zauważyć należy, że organ rentowy wcale na listy płac nie powołuje się).

W istocie zatem, jedynym dowodem, który odwołująca przedstawiła, aby podważyć ustalenia ZUS odnośnie wysokości otrzymywanego przez nią wynagrodzenia, były jej zeznania. Dowodu tego nie można jednak uznać za wystarczający, skoro zeznaniom odwołującej, iż uzyskiwała ona wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, przeczą zeznania zainteresowanego, a nie znajdują one potwierdzenia w zebranej dokumentacji. Odwołująca nie wniosła przy tym o przeprowadzenie jakichkolwiek innych dowodów, które mogłyby potwierdzić jej zeznania, nie przedłożyła w tym zakresie żadnej dokumentacji. Zauważyć w szczególności należy, że pełnomocnik odwołującej, który podnosił, iż odwołująca ze swoim doświadczeniem i kwalifikacjami nie mogłaby pracować za wynagrodzeniem niższym od minimalnego, nawet nie starał się wykazać tej okoliczności, przedkładając np. dokumenty, z których wynikało, ile zarabiała u innych pracodawców za wykonywanie takich samych czynności jak u zainteresowanego oraz ile wynoszą stawki rynkowe za wykonywanie takich czynności. Odwołująca w żaden sposób nie wyjaśniła też, z jakich powodów płatnik składek sporządzając dokumenty ZUS RCA i dokumenty PIT-11 miałyby podać w nich zaniżoną wysokość jej wynagrodzenia.

W tym stanie rzeczy, uznać należało, że odwołująca w okresie od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. oraz od 1 czerwca 2010 r. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, z tym że w okresie od 1 lipca 2009 r. do 27 lipca 2009 r. oraz od 1 czerwca 2010 r. do 31 marca 2012 r. objęta była także obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy pracę w firmie (...), w ramach którego to zatrudnienia otrzymywała miesięcznie wynagrodzenie niższe od minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W konsekwencji, rozstrzygnięcie zawarte w pkt 1 zaskarżonej decyzji jest prawidłowe.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że prawidłowe jest także rozstrzygnięcie zawarte w pkt 4 decyzji, dotyczące podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe i na ubezpieczenie zdrowotne w okresach: lipiec 2009 r., czerwiec-grudzień 2010 r., styczeń-grudzień 2011 r., styczeń-grudzień 2012 r. oraz styczeń-kwiecień 2013 r. Podanych w zaskarżonej decyzji podstaw wymiaru składki odwołująca bezpośrednio (tj. niezależnie od zarzutów dotyczących rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 decyzji) nie kwestionowała.

Podobnie, niekwestionowane przez odwołującą były rozstrzygnięcia zawarte w pkt 2 i 3 zaskarżonej decyzji. Rozstrzygnięcia te są uzasadnione, zważywszy, że dokument zgłoszeniowy został nadany dopiero w dniu 10 maja 2012 r., a więc dopiero od tej daty następuje objęcie odwołującej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W tym stanie rzeczy, Sąd – na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – w pkt 1 wyroku oddalił odwołanie.

W pkt 2 wyroku Sąd – na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) – zasądził od odwołującego na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 60 zł tytułem zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego, biorąc pod uwagę, iż czynności pełnomocnika pozwanego ograniczyły się w istocie do sporządzenia odpowiedzi na odwołanie i uczestnictwa w dwóch rozprawach, a nie wniósł on o zasądzenie kwoty wyższej.

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

ZARZĄDZENIE

1. urlop sędziego od 3 do 7 lutego 2014 roku,
2. odnotować uzasadnienie,
3. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołującej adw. A. L. na adres kancelarii,
4. przedłożyć za 14 dni od doręczenia albo z pismami.

P., dnia 10 lutego 2014 r.

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk